Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 oktober 2001

om det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter i bilaga I till EG-fördraget (lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995)

[delgivet med nr K(2001) 3060]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/195/EG)

(EGT L 64, 7.3.2002, s. 27)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens beslut 2002/939/EG av den 2 oktober 2002	L 329	32	5.12.2002

▼B

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 oktober 2001

om det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter i bilaga I till EG-fördraget (lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995)

[delgivet med nr K(2001) 3060]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2002/195/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin [1],

efter att ha uppmanat berörda parter att i enlighet med den artikeln inkomma med sina synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) I en skrivelse av den 6 december 1995 underrätade de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget kommissionen om lag nr 81 för regionen Sicilien av den 7 november 1995. ”Ekonomiska bestämmelser för år 1995” (nedan kallad lag nr 81/1995) beträffande sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkterna i bilaga I till fördraget. I en skrivelse av den 2 maj 1996 meddelade samma myndigheter texten till regionallag nr 18 av den 6 april 1996 (nedan kallad lag nr 18/1996), ”Interventioner inom sektorerna för företagare och ungdomssamarbete. Fonden för mekanisering av jordbruket (ESA). Ändring av normerna. Förlängning av villkoren” som innebär en ändring av artikel 10 i regional lag nr 81/1995.

(2) Det stödsystem som föreskrivs i lag nr 81/1995, vars tillämpning i enlighet med artikel 87 i fördraget är uppskjuten i avvaktan på ett kommissionsbeslut, har av kommissionens generalsekretariat registrerats med nummer

N 408/B/96 när det gäller regionallag nr 81/1995 om sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter bilaga I till fördraget, och

N 408/A/96, när det gäller de andra sektorerna.

(3) Kommissionen har granskat och i enlighet med artiklarna 87 och 88 i fördraget (skrivelse från kommissionen SG (97) D/07189 av den 20 augusti 1997) godkänt stöd N 408/A/96, när det gäller stödåtgärder som ingår i lag nr 81/1995, under förutsättning att de tillämpas inom andra sektorer än jordbruk, fiske och vattenbruk. Tillämpningen på sektorerna för jordbruk, fiske och vattenbruk av de åtgärder som ingår i ovannämnda lag har granskats av kommissionen inom ramen för stöd N 408/B/96.

Detta beslut gäller inte stöd N 408/A/96.

---

[1] EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Se punkt 36 i detta beslut. Genom förordningen upphävs rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin. Genom den förordningen upphävdes rådets förordning (EEG) nr 337/79 av den 5 februari 1979 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin i dess lydelse efter ändringen genom rådets förordning (EEG) nr 454/80 av den 18 februari 1980.

▼B

(4) Kompletterande uppgifter som meddelades genom skrivelse 5657 av den 9 augusti 1996, skrivelse 7382 av den 30 oktober 1996, skrivelse 7694 av den 13 november 1996 och skrivelse 2694 av den 12 april 1996. På grundval av de uppgifter som de italienska myndigheterna har lämnat har det konstaterats att artiklarna 4 och 9 i lag nr 81/1995 gäller sektorerna för jordbruk, fiske och vattenbruk – när det gäller artikel 8 har myndigheterna inte lämnat något uttömmande svar på kommissionens frågor om den artikeln tillämpningsområde, och särskilt dess tillämpning inom sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av de produkter som omfattas av bilaga I till fördraget.

(5) I en skrivelse av den 23 januari 1997 meddelade kommissionen Italien sin avsikt att för det stödet inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 88.2 i fördraget.

(6) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ([1]). Kommissionen uppmanade berörda parter att framföra sina synpunkter på åtgärden i fråga.

(7) De italienska myndigheterna framförde sina synpunkter i sina skrivelser nr 3155 och nr 3899 av den 8 maj 1997 respektive den 12 juni 1997. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter på ärendet från andra berörda parter.

(8) I skrivelse nr 9365 av den 23 juli 2001, registrerad den 28 augusti 2001, begärde de italienska myndigheterna att artikel 7.7 i rådets förordning (EG) 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([2]) skulle tillämpas på artikel 4 i lag nr 81/1995 och att kommissionen alltså skulle fatta ett beslut inom två månader från det datum då begäran registerades.

(9) Detta beslut gäller endast stödåtgärdernas tillämplighet på de sektorer som ingår i bilaga I till fördraget (det vill säga jordbrukssektorn; produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter från jordbruk, fiske och vattenbruk).

II. **BESKRIVNING**

(10) De åtgärder som berörs av detta beslut är endast de som ingår i artiklarna 4, 8 och 9 i regional lag nr 81/1995 och som nedan beskrivs med avseende på tillämpligheten för produkterna i bilaga I i fördraget (jordbruks- och fiskeriprodukter). I den mån de stöd som föreskrivs i lag nr 81/1995 är tillämpliga på andra sektorer än jordbruk, fiske och vattenbruk har de granskats och godkänts av kommissionen enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget genom skrivelse SG (97) D/07189 av den 20 augusti 1997.

(11) *Artikel 4 i regional lag nr 81/1995*. På grundval av den artikeln bemyndigas den regionala Assessore för jordbruket att ”bevilja de stöd som avses i artikel 78 i regional lag nr 25/1993 till vinodlare som i enlighet med förordning (EEG) nr 454/80 ([3]) beviljats återplanteringsrätt och som till följd av skadorna av torkan 1988–90 ansökt om stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88, ([3]) med samma regler”. För 1995 är 2 000 miljoner italienska lire (cirka 1 miljon euro) anslagna för ändamål enligt denna artikel.

([1]) EGT C 88, 19.3.1997, s. 17.
([2]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.
([3]) Se skäl 36 i detta beslut.

▼B

För att kunna beviljas stödet måste vingårdarna uppfylla de tre villkor som fastställs i artikeln:

i) De skall ha beviljats återplanteringsrätt enligt förordning (EEG) nr 454/80 ([1]).

ii) På grund av torkan 1988–90 skall de inte ha kunnat utnyttja denna rätt.

iii) De skall ha lagt fram en begäran i syfte att beviljas bidrag för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer enligt förordning (EEG) nr 1442/88.

Stödmottagarna kan få de bidrag som föreskrivs i artikel 78 i regional lag nr 25/1993, där det fastställs att vingårdar som ansökt om röjning och återplantering och som drabbats av förluster till följd av torkan under åren 1988–90 kan beviljas det stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88.

Stödet är avsett att kompensera de berörda vinodlarna för att det på grund av torkan var omöjligt att utnyttja återplanteringsrätten, eftersom rätten var tidsbegränsad och löpte ut under de år som torkan härjade, genom att i gengäld erbjuda dem det bidrag som var avsett för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer.

(12) När det gäller artikel 4 utvecklar kommissionen i skrivelsen av den 23 januari 1997 om att förfarandet skall inledas de överväganden som återges oförkortade i punkterna 13–16.

(13) I förordning (EEG) nr 1442/88 ([2]) om beviljande av bidrag för produktionsåren 1988/89–1997/98 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer ([3]), föreskrivs att stöd (finansierade genom EUGFJ:s garantifonder) skall beviljas vinodlare som slutgiltigt upphör med produktionen. Nedläggningen skall ske enligt de villkor som fastställs i förordningen. Stödets storlek varierar (se tredje skälet i förordningen) beroende på de nedlagda arealernas produktivitet, detta av hänsyn till såväl kostnaderna för röjningen och förlusten av rätten till återplantering som till förlusten av framtida inkomster. Det säger sig självt att det första villkor som skall uppfyllas är att vingården skall röjas (artikel 4.2 i förordningen: ”Bidraget skall beviljas på villkor att den sökande avger en skriftlig förklaring att […] röja eller låta röja vinstockarna på de arealer som bidragsansökningen avser”, och artikel 6 i förordningen: ”Bidragsbeloppet för slutgiltig nedläggning skall betalas ut […] under förutsättning att den sökande har framlagt bevis för att röjningen faktiskt har ägt rum.”). När det gäller det aktuella bidraget tycks de regionala myndigheternas målsättning inte vara att uppmuntra vinodlarna att upphöra med att utnyttja de arealer som för närvarande brukas (det mål som föreskrivs genom förordning (EEG) nr 1442/88), utan snarare att kompensera dem för att de inte har utnyttjat en återplanteringsrätt. Genom den sicilianska bestämmelsen föreskrivs ett bidrag av samma typ som det som avses i förordning (EEG) nr 1442/88 (som har till syfte att uppmuntra till nedläggning av befintliga vingårdar och som beräknas med utgångspunkt från de förluster som kan förväntas av en sådan nedläggning) för att kompensera för en avgörande händelse som inte har någonting att göra med avgörande händelser inom ramen för det medfinansierade stödet. Med tanke på beräkningsmetoderna för det bidrag som föreskrivs i gemenskapens förordning, och att de två avgörande händelserna

([1]) I texten till artikel 4 i den regionala lagen är de rättsliga bestämmelserna otydliga; bland de fastställda villkoren finns det som gäller återplanteringsrätten enligt förordning (EEG) nr 454/80. När lagen offentliggjordes var de bestämmelser som genom förordning (EEG) nr 454/80 infördes i förordning (EEG) nr 337/79 inte längre giltiga sedan den 1 april 1987 (datum för ikraftträdande av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin). Återplanteringsrätterna hade i själva verket beviljats på grundval av förordning (EEG) nr 337/79.

([2]) Se skäl 36 i detta beslut.

([3]) EGT L 132, 28.5.1998, s. 3. Genom förordning (EG) nr 1595/96 av den 30 juli 1996 förlängdes förordningens giltighet till vinåret 1997/98 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 36).

▼B

är helt olika i dessa två fall, systemet enligt förordning (EG) nr 1442/88 och regionalstödet, skulle ett beviljande av detta bidrag säkert leda till att mottagarna blev överkompenserade för sina kostnader

(14) Med tanke på ovanstående är det inte möjligt att hävda att den sicilianska bestämmelsen eftersträvar ett mål som är liknande det som avses i gemenskapens lagstiftning enligt artikel 19 i den aktuella förordningen: ”Denna förordning skall inte hindra att stöd beviljas i enlighet med nationella bestämmelser med liknande mål som denna förordning. Beviljandet av sådant stöd skall […] granskas i förhållande till artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget”. Övervägandena ovan är tillämpliga under förutsättning att de ovannämnda återplanteringsrätterna är giltiga.

(15) I det aktuella fallet är de återplanteringsrätter som föreskrivs i den regionala lagen i fråga, och som beviljats enligt förordning (EEG) nr 337/79, inte ens giltiga längre (eftersom deras varaktighet fastställdes till åtta år genom bestämmelserna i den gamla organisationen av marknaden, vilket innebär att den sista återplanteringsrätten på grundval av den lagstiftningen förlorade sin giltighet allra senast åtta år efter den 31 mars 1987). Till sitt innehåll tycks det regionala stödet i fråga syfta till att bevilja de stöd som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88 (för vinodlare som röjer vinstockarna på sina vingårdar till förmån för sicilianska vinodlare som hade fått återplanteringsrätt enligt bestämmelserna i förordning (EEG) nr 337/79 och som på grund av torkan under perioden 1988/90 inte kunde utnyttja denna återplanteringsrätt. Det rör sig alltså om en retroaktiv ersättning för förlusten av en återplanteringsrätt som inte längre kan utnyttjas.

(16) Om ett stöd beviljas enligt förordning (EEG) nr 1442/88 i fråga om en giltig återplanteringsrätt skulle få till effekt att vinodlarens kostnader överkompenseras skulle det i fråga om en återplanteringsrätt som ur rättslig synpunkt inte existerar innebära att bidraget helt enkelt blir gratis (i den bemärkelsen att ingen motprestation krävs) och det bör därför betraktas som ett driftsstöd som i princip är oförenligt med den gemensamma marknaden. Bidraget riktar sig till en sektor som även när det gäller produktionsnedläggning omfattas av bestämmelser inom ramen för en gemensam organisation av marknaden. Enligt domstolens rättspraxis är dessa bestämmelser fullständiga och uttömmande, och de utesluter medlemsstaternas möjlighet att genomföra åtgärder som kan skada dem. Av det föregående framgår att det aktuella regionalstödet tycks strida mot gemenskapens bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (förordning (EEG) nr 822/87), och det kan därför inte komma i åtnjutande av något av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 och 87.3 (tidigare artikel 92) i fördraget.

(17) *I artikel 8 i regionallag nr 81/1995* föreskrivs en ökning med 10 000 miljoner italienska lire ur den fond för roterande uttag som finns hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) och som lämnar driftskrediter till hantverksföretag.

(18) I sin skrivelse av den 23 januari 1997 om att förfarandet skulle inledas grundade sig kommissionen på de överväganden som beskrivs närmare i punkterna 19 och 20.

(19) Det kan inte uteslutas att det inom denna artikels tillämpningsområde kan finnas hantverksföretag inom sektorn för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter som ingår i bilaga I till fördraget. I skrivelse nr 23927 av den 17 juni 1996 uppmanade kommissionen de italienska myndigheterna att lämna närmare uppgifter om vilka verksamhetsområden som ingår i definitionen av hantverksföretag, och i synnerhet huruvida de inbegriper produktion, bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. I sitt svar, nr 7382 av den 30 oktober 1996, medgav de italienska myndigheterna att även om företag inom jordbruksproduktionen inte är berättigade till stöd så tolkas

▼B

i den aktuella regionen begreppet hantverksföretag ibland, i *ad hoc*-lagstiftning, så att det inbegriper viss bearbetning och marknadsföring (exempelvis när det gäller investeringar i mejerisektorn) och att man därför måste hänvisa till nationell lag nr 443 av den 8 augusti 1985 (ramförordning för hantverkssektorn) för att tolka regelns tillämpningsområde. Genom denna nationella lag utesluts företag inom jordbruksproduktionen från definitionen av hantverksföretag. Med tanke på ovanstående kan det inte uteslutas att de driftskrediter som beviljas av CRIAS också riktar sig till hantverksföretag inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. Det är ett nytt stödsystem som fortfarande äger tillämpning efter den 1 januari 1996 [1], och det bör bedömas utifrån rambestämmelserna för statliga stöd i form av driftskrediter [2], men eftersom ytterligare uppgifter saknas kan man inte göra någon meningsfull utvärdering enligt ovannämnda bestämmelser. Därför beslutade kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 (f.d. artikel 93) i fördraget med avseende på artikel 8 i regionallag nr 81/95, i den mån denna omfattar sektorn för produktion och/eller bearbetning och/eller marknadsföring av sådana produkter som avses i bilaga I till fördraget (det vill säga, om uteslutning av jordbrukssektorn från tillämpningsområdet inte syftar på samtliga dessa verksamheter).

(20) *Artikel 9 i regionallag nr 81/1995*. Genom artikel 9 i regionallag nr 81/1995 godkänns de utgifter som avses under regionministeriets budgetrubrik 05 för samarbete, och budgetpost nr 75826 utökas med 3 000 miljoner italienska lire. De italienska myndigheterna uppgav att de utgifter som avses i artikel 9 i regionallag nr 81/1995 används för att på nytt refinansiera de stöd som avses i regionallag nr 26 av den 27 maj 1987 och som granskats med nummer C 3/87 (godkänd genom beslut av den 21 oktober 1987) och C 45/87 (godkänd genom beslut SG(88) D/12824 av den 8 november 1988. Lag nr 26 av den 27 maj 1987 fick förlängd giltighet och vissa av bestämmelserna ändrades genom regional lag 25/90 som granskats och godkänts av kommissionen i ärende NN 27/92 (beslut SG(92) D/15059 av den 3 november 1992).

(21) Kommissionen har beslutat inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 på grundval av de överväganden som framgår av punkt 22.

(22) De olika lagar som räknas upp ovan och som innebär att stöd lämnas till fiskerisektorn har granskats i förhållande till riktlinjerna för statligt stöd till fiskerisektorn [3], som grundar sig på de villkor som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 4028/86 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur [4]. Kommissionen har inte tillgång till tillräckligt med uppgifter för att bedöma om de stöd som beviljats fiskerisektorn inom ramen för regional lag nr 81/1995 är förenliga med den lagstiftning som var tillämplig när anmälan gjordes, det vill säga riktlinjerna för statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk [5], som grundar sig på de villkor som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3699/93 och där kriterier och villkor fastställs för gemenskapens interventioner för strukturåtgärder inom sektorn för fiske och vattenbruk, liksom för bearbetning och marknadsföring av produkterna [6].

---

[1] Det datum som kommissionen fastställde för tillämpningen av de nya rambestämmelserna för statligt stöd i form av driftskrediter på ”icke-existerande” bidrag enligt artikel 88 (f.d. artikel 93) i fördraget.
[2] EGT C 44, 16.2.1966.
[3] EGT C 269, 19.10.1995.
[4] EGT L 376, 31.12.1986, s. 7.
[5] EGT C 260, 17.9.1994, s. 3.
[6] EGT L 346, 31.12.1993, s.15. Konsoliderad version: förordning (EG) nr 2468/98 (EGT L 312, 20.11.1998).

▼B

III. DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SYNPUNKTER

(23) Genom skrivelserna nr 3155 av den 8 maj 1997 och nr 3899 av den 12 juni 1997 framförde de italienska myndigheterna sina synpunkter på artiklarna 4 och 8 i lag nr 81/1995. I synnerhet med avseende på artikel 4 meddelade myndigheterna följande.

(24) De berörda vinodlarna befann sig i en situation där de omöjligen kunde utnyttja en rätt de redan hade beviljats, därför att återplanteringsrätten löpte ut under de år när olyckan var framme. Det system som föreskrivs av lag nr 25/93 skulle göra det möjligt att kompensera jordbrukare för förlusten av den återplanteringsrätt de beviljats och avsaknaden av framtida inkomster, med beaktande av att målet med förordning (EEG) 1442/88 ([1]), nämligen en minskning av vinodlingarna, i alla händelser hade uppnåtts, även om skälen till detta låg bortom jordbrukarnas kontroll.

(25) Vinodlarna röjde sina vinstockar och bekostade röjningen, men de fick inget offentligt stöd. Myndigheterna föreslår därför att man vid beräkningen av stödet utgår från genomsnittsproduktionen under de fem regleringsår som föregick röjningen för att bevilja det bidrag som föreskrivs enligt förordning (EEG) nr 1442/88, och betalar ut beloppet till referensårets eurokurs.

(26) Enligt den regionala lagen är ett villkor för betalningen att en återplanteringsrätt beviljats som kunde ha utnyttjats under de fem regleringsår som följde på röjningen, utan att något bidrag beviljats.

(27) I synnerhet när det gäller artikel 8 uppgav de italienska myndigheterna att den roterande fonden och de ekonomiska resurser som genom denna artikel inte görs tillgängliga har placerats i en särskild fond med separat förvaltning, som är avsedd att användas till interventioner till förmån för hantverkare, så som föreskrivs i artikel 64 i regionallag nr 6/97. Vid tidpunkten för överföringen av de 10 miljarder italienska lire (motsvarande cirka 5 miljoner euro) som avses i artikel 8 framhöll den behöriga regionala Assessorato att det i samband med överföringen var lämpligt att ”rekommendera CRIAS att från gruppen av tänkbara mottagare utesluta hantverksföretag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av jordbruksprodukter”.

(28) De italienska myndigheterna har inte lämnat några synpunkter alls på artikel 9 i regionallag nr 81/1995.

IV. RÄTTSLIG BEDÖMNING

a) Artikel 4 i lag nr 81/1995

(29) Genom artikel 4 i lag nr 81/1995 föreskrivs ett stöd till de vinodlare som är innehavare av en återplanteringsrätt som de beviljats enligt förordning (EEG) nr 454/80 ([1]) och som sedan de drabbats av torkan 1988–90 ansökt om ett stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88 ([1]), med samma regler.

(30) Enligt artikel 87.1 i fördraget är ett stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel oförenligt med den gemensamma marknaden om det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om det snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Kommissionens bedömning är att villkoren för att tillämpa artikel 87.1 i det här fallet är uppfyllda när det gäller samtliga åtgärder. Enligt artikel 71 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin föreskrivs att artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget är tillämpliga på produktion och handel med de produkter som omfattas av den förordningen.

([1]) Se skäl 36 i detta beslut.

▼B

(31) I artikel 4 i den lag som granskas föreskrivs stöd i syfte att kompensera vinodlare för deras förluster till följd av att de omöjligen kunnat utnyttja återplanteringsrätter enligt förordning (EG) nr 337/79 sedan de ansökt om att få de stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88 för slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer. De vinodlare som åtnjuter statligt stöd får ekonomiska bidrag som de annars inte skulle ha fått inom ramen för sin verksamhet, och därigenom förbättras deras konkurrenssituation i jämförelse med andra jordbrukare i gemenskapen som inte får samma stöd.

(32) Stödet påverkar konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Mottagarna ägnar sig åt en ekonomiskt verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna, nämligen vinsektorn. Under 1995 uppgick handelsutbytet i vinsektorn mellan medlemsstaterna till 31 346 000 hl och produktionen i EU uppgick till 12 152 848 000 hl, varav Italien producerade 58 776 000 hl (det vill säga 38 % av den sammanlagda produktionen inom EU med tolv medlemmar). Italien hade dessutom 34,1 % av världshandeln inom vinsektorn. Sicilien är en vinproducerande region och stod 1995 för 18 % av vinproduktionen i Italien (med en produktion på ungefär 160 000 HA). Åtgärden i fråga faller inom ramen för statligt stöd enligt artikel 87.1.

(33) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det uppenbart omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte ens åberopats av de italienska myndigheterna. Enligt tillgängliga uppgifter kan torkan inte betraktas som en exceptionell händelse enligt artikel 87.2 b. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3. Därför är det nödvändigt att undersöka om dessa åtgärder kan genomföras med hänvisning till detta.

(34) I artikel 4 i lag nr 81/1995 föreskrivs stöd till förmån för vinodlare som innehar återplanteringsrätter enligt förordning (EEG) nr 454/80 som de inte kunnat utnyttja på grund av torkan 1988–90, och som ansökt om att få de stöd som avses i förordning (EEG) nr 1442/88. De rättigheter som de italienska myndigheterna hänvisar till, och som är det viktigaste villkoret för att de ska beviljas stöd, grundas på förordning (EEG) nr 337/79 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin.

(35) Då de italienska myndigheterna har anmält den aktuella lagen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget skall de regler för utvärderingen tillämpas som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn [1] (nedan kallade riktlinjerna). Enligt punkt 23.3 i riktlinjerna skall kommissionen tillämpa dessa riktlinjer på nytt statligt stöd, inbegripet ännu inte behandlade anmälningar från medlemsstaterna, från och med den 1 januari 2000.

(36) Genom förordning (EG) nr 1493/1999 upphävdes den föregående förordningen, förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin och om upphävande av förordning (EEG) nr 337/79 och förordning (EEG) 1442/88 slutgiltig nedläggning av vinodlingsarealer. Återplanteringsrätterna regleras i artikel 4 i förordning (EG) nr 1493/1999 och nedläggningsbidrag i artiklarna 8, 9 och 10.

(37) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1493/1999 kan återplanteringsrätter förvärvas på två sätt, antingen är de liknande rätter som förvärvats enligt tidigare gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser, eller också är de rätter som beviljats av medlemsstaterna till producenter som åtar sig att röja en vinodlingsareal före utgången av det tredje vinåret efter det att arealen planterades. De återplanteringsrätter som det här är fråga om hade förvärvats enligt tidigare gemenskapsbe-

[1] EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

▼B

stämmelser. Texten i artikel 4 i lag nr 81/1995 är otvetydig på denna punkt (stödet kan bara beviljas vinodlare som har en återplanteringsrätt i enlighet med förordning (EEG) nr 454/80 och som drabbats av torkan 1988–90 så att de har ansökt om stöd enligt förordning (EEG) nr 1442/88, med samma villkor). Därför är det nödvändigt att visa att dessa rätter fortfarande är giltiga och att de kan omvandlas till stöd för slutgiltig nedläggning.

(38) De berörda vinodlarna stod för röjningskostnaderna och fick i gengäld återplanteringsrätter till samma eller likvärdiga arealer. I det här fallet är återplanteringsrätterna (som förvärvats enligt förordning (EEG) nr 337/79 ([1])) inte längre giltiga. I bilaga IVa C till förordning (EEG) nr 454/80 definieras återplanteringsrätt som rätten att på en areal som är likvärdig den som röjts och enligt villkor som fastställs i den förordningen plantera vinstockar under de åtta vinår som följer på det år då röjningen genomfördes. Eftersom vinodlarna inte har unyttjat sin återplanteringsrätt innan den löpte ut (myndigheterna har meddelat att de aktuella rätterna löpte ut under åren 1988–90) rörde det sig inte längre om rätter som var giltiga när den aktuella lagen anmäldes, och följaktligen är de inte giltiga enligt artikel 4 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1493/1999.

(39) Eftersom de rätter som förvärvats enligt förordning (EEG) nr 337/79 har löpt ut kommer varje stöd i syfte att kompensera för dessa rätter att vara ett retroaktivt stöd, och därmed oförenligt med punkt 3.6 i riktlinjerna, enligt vilken stöd som beviljas retroaktivt till verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som krävs utan skall anses utgöra driftstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börda. Med undantag av kompenserande stödordningar, bör samtliga stödordningar innehålla bestämmelser om att stöd inte får beviljas till redan påbörjat arbete eller till åtgärder som inletts innan en ansökan om stöd lämnats in på rätt sätt till den behöriga myndigheten.

(40) Den enda modellen för att bevilja ett retroaktivt stöd enligt dessa riktlinjer, när man väl har visat att det är förenligt med bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden, är den som gäller kompenserande stödordningar. I det aktuella fallet är det med andra ord nödvändigt att kontrollera om punkt 11 i de aktuella riktlinjerna, om stöd som kompensation för skador på jordbruksproduktion eller produktionsmedel i jordbruket, och i det här fallet närmare bestämt stöd för att kompensera jordbrukare för förluster till följd av dåliga väderförhållanden (torkan 1988–90), är tillämplig. I sin skrivelse nr 3899 av den 12 juni 1997 gjorde de italienska myndigheterna kopplingen mellan det faktum att återplanteringsrätter inte utnyttjats (och skadorna till följd av det) och de ogynnsamma väderförhållandena. Av bestämmelserna i riktlinjerna, punkt 11.1.2, framgår emellertid att kommissionen för att undvika risken för en snedvridning av konkurrensvillkoren anser att det är viktigt att, med förbehåll för administrativa och budgetmässiga begränsningar, säkerställa att stöd för att kompensera jordbrukare för skador på jordbruksproduktionen betalas ut snarast möjligt efter det att den avgörande händelsen inträffade. Då stödet betalas ut flera år efter det att den avgörande händelsen inträffade finns det en reell risk för att betalningen av detta stöd kommer att få samma effekter som driftstöd. Detta gäller framför allt i de fall stödet betalas ut retroaktivt för ersättningsanspråk som inte dokumenterades på ett riktigt sätt vid tidpunkten för händelsen. I avsaknad av en specifik motivering av ersättningsanspråket, till exempel till följd av händelsens karaktär eller omfattning eller på grund av att skadorna uppstått senare än själva händelsen eller fortgår, kommer kommissionen därför inte att godkänna ansökningar om stöd som inkommer

([1]) I dess lydelse efter ändringen genom förordning (EEG) nr 454/80.

▼B

senare än tre år efter det att händelsen inträffade. I det aktuella fallet har den tiden löpt ut och myndigheterna har inte lämnat några som helst uppgifter för att analysera händelsernas omfattning eller karaktär, inte heller om skadornas varaktighet eller spridning, som skulle kunna motivera något avsteg från den tidsgräns på tre år som fastställs i riktlinjerna.

(41) Stödet kan inte ens betraktas som stöd till nedläggning av produktionskapacitet enligt punkt 9 i riktlinjerna. För att dessa bidrag inte skall betraktas som ett enkelt driftsstöd till de berörda företagen skall man kunna visa att de främjar hela den berörda sektorns intresse. Stödet kompenserar de sicilianska företagarna i fråga för en röjning som de gjorde för nästan 13 år sedan, vid tidpunkten för anmälan av stödet och fyller alltså ingen som helst funktion som incitament till förmån för sektorn, utan framstår helt enkelt som ett driftsstöd.

(42) Dessutom är ett viktigt villkor för godkännande av allt statligt stöd inom jordbrukssektorn att stödet inte påverkar den gemensamma organisationen av marknaden för den aktuella produkten. Mottagarna av stöd enligt artikel 4 i lag nr 81/1995 kan inte beviljas bidraget för slutgiltig nedläggning enligt förordning (EG) nr 1493/1999. Enligt kapitel II, i avdelning II artiklarna 8 och 9 i den förordningen kan bidrag lämnas för slutgiltig nedläggning av vinodling på en bestämd areal. Bidraget får enligt bestämmelserna i detta kapitel beviljas till producenter för uppodlade vinodlingsarealer som används för att producera druvor för vinframställning. De berörda vinodlarna kan inte lägga fram en ansökan om bidrag för slutgiltig nedläggning enligt förordning (EEG) nr 1493/1999, för arealerna har inte odlats sedan regleringsåret 1981–82 (tidsfristen för röjning). Varje stöd till dessa vinodlare vore därför oförenligt med bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden.

(43) Även om artiklarna 87, 88 och 89 är fullt ut tillämpliga på de sektorer som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden omfattas deras tillämpning likväl av bestämmelser som fastställs i de aktuella förordningarna. Med andra ord kan en medlemsstats hänvisning till bestämmelserna i artiklarna 87, 88 och 89 inte påverka tillämpningen av den aktuella förordningen om den gemensamma organisationen av marknaden. Kommissionen kan under inga omständigheter godkänna ett stöd som är oförenligt med bestämmelser om den gemensamma organisationen av marknaden eller som stör den berörda marknadens funktion. Den stödordning som föreskrivs genom artikel 4 i lag nr 81/1995 står i motsatsställning till reglerna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin enligt förordning (EG) nr 1493/1999, så som visats ovan, och kan därför inte beviljas något undantag enligt artikel 87.3 i EG-fördraget.

(44) En bedömning av dessa stöd i ljuset av de gemenskapsbestämmelser som gällde innan förordning (EG) nr 1493/1999 trädde i kraft, och som det hänvisas till i artikel 4 i lag nr 81/1995 (de bestämmelser enligt vilka dessa rätter hade förvärvats) visar också att det undantag som föreskrivs i artikel 87.3 i fördraget inte är tillämpligt.

(45) Syftet med artikel 4 i den aktuella lagen är att de vinodlare som förvärvat återplanteringsrätt enligt förordning (EEG) nr 337/79 (rätter som löpte ut under regleringsåren 1988–90, så som myndigheterna har förklarat) och som ansökt om bidrag för slutgiltig nedläggning skall kompenseras för att de inte kunnat utnyttja dessa återplanteringsrätter. Gemenskapens lagstiftare har förutsett två olika möjligheter:

— möjligheten till slutgiltig röjning som skulle kompenseras med de bidrag som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88, eller

— möjligheten att röja den aktuella vinodlingsarealen och sedan beviljas återplanteringsrätter för likvärdig areal, enligt förordning (EEG) nr 337/79.

▼B

De berörda vinodlarna valde ursprungligen det andra alternativet, och i utbyte mot röjningen beviljades de en möjlighet till återplantering.

(46) Enligt artikel 19 i förordning (EEG) nr 1442/88 kan stöd beviljas i enlighet med nationella bestämmelser med liknande mål som den förordningen. Beviljandet av sådant stöd skall granskas i förhållande till artiklarna 87, 88 och 89 (tidigare artiklarna 92, 93 och 94) i fördraget. Villkoret för beviljande av kompletterande statligt stöd var att den nationella stödordningen hade liknande mål som förordning (EEG) nr 1442/88. Den aktuella lagen föreskriver en kompensation för de återplanteringsrätter som vinodlarna hade, men som de på grund av torkan inte kunde utnyttja. Lagens mål motsvarar alltså inte det som avses med förordning (EEG) nr 1442/88, eftersom det faktum att en återplanteringsrätt inte utnyttjats inte kan liknas vid slutgiltig nedläggning i det syfte och enligt de villkor som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1442/88. Dessutom respekteras inte reglerna för förordningens tillämpning, eftersom minst ett av de absoluta villkoren för att beviljas bidrag för slutgiltig nedläggning inte är uppfyllt. Enligt artikel 1.1 i förordningen skall mottagare av bidraget för slutgiltig nedläggning vara odlare av vinodlingsarealer som är avsedda för framställning av vin, bordsdruvor, druvor för torkning, eller vinodlingsarealer som planterats med moderstockar, under förutsättning att dessa moderstockar finns medtagna i förteckningen över druvsorter. Det är inte givet att de sicilianska vinodlarna tillhör denna kategori, eftersom de arealer för vilka de söker bidrag inte var uppodlade när ansökan lämnades in enligt förordning (EEG) nr 1442/88 (röjningen av vinstockarna, som är ett avgörande villkor för att man skall beviljas återplanteringsrätt, hade redan gjorts).

(47) Som framgår av skäl 39 ovan hade återplanteringsrätterna dessutom löpt ut under perioden 1988–90, och de var inte längre giltiga när Italien anmälde den aktuella åtgärden. Eftersom målet med det stöd som föreskrivs i artikel 4 i lag nr 81/1995 är att kompensera vinodlarna för förlusten av återplanteringsrätter som de inte ens hade kvar när lagen utfärdades är den ett retroaktivt stöd, vilket strider mot ramarna för den gemensamma organisationen av marknaden för vin enligt förordning (EEG) nr 337/79, i dess lydelse efter ändringen genom förordning (EEG) nr 454/80. Kommissionen måste dra slutsatsen att åtgärden inte kan komma i åtnjutande av det undantag som avses i artikel 87.3 i EG-fördraget.

b) **Artikel 8 i regionallag nr 81/1995**

(48) I artikel 8 i regionallag nr 81/1995 föreskrivs en ökning med 10 000 miljoner italienska lire ur den fond för roterande uttag som finns hos CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) och som lämnar driftskrediter till hantverksföretag.

(49) I artikel 8 i regional lag nr 81/1995 föreskrivs stöd i form av driftskrediter till hantverksföretag. Dessa offentliga medel beviljas utan något som helst krav på motprestation från företagen, och därigenom förbättras deras konkurrenssituation i jämförelse med andra jordbrukare i gemenskapen som inte får samma stöd. På grundval av de uppgifter som kommit in kan det inte uteslutas att dessa stöd också riktar sig till företag som sysslar med bearbetning och marknadsföring av de produkter som avses i bilaga I till fördraget. Enligt artikel 51 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar [1] skall artiklarna 87–89 i

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼B

fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar i fråga om stödåtgärder för landsbygdens utveckling.

(50) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte åberopats av de italienska myndigheterna. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3.

(51) När det gäller driftsstöd bör dessa bedömas i ljuset av kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket (driftskrediter) [1] och bestämmelserna för statligt driftsstöd inom jordbrukssektorn [2]. I sina anmärkningar har de italienska myndigheterna inte lämnat tillräckligt uttömmande uppgifter för att man ska kunna utesluta att bestämmelserna i denna artikel också tillämpas på hantverksföretag som ägnar sig åt bearbetning och marknadsföring av de produkter som ingår i bilaga I till fördraget. Genom artikel 64 i lag 6/97 upphävs artikel 8, och där föreskrivs en enkel överföring av de resurser som är avsedda för driftsstöd till hantverkare utan att det närmare anges vilka kategorier av hantverkare som avses.

(52) I sin skrivelse nr 3155 av den 8 maj 1997 förklarade de italienska myndigheterna att de vid tidpunkten för överföringen rekommenderade CRIAS att ”från gruppen av tänkbara mottagare utesluta hantverksföretag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av jordbruksprodukter”.

(53) Det är tveksamt om en sådan rekommendation har något värde, och dessutom innebär själva rekommendationen att det alltså finns en möjlighet att bevilja driftskrediter till företag som är verksamma inom jordbrukssektorn. De italienska myndigheterna har heller inte förnekat att denna möjlighet existerar, och i sin skrivelse nr 7382 av den 30 oktober 1996 utesluter de sådana företag som är verksamma inom primärproduktionen från förteckningen, men de medger att begreppet hantverksföretag ibland, i ad hoc-lagstiftning, i den aktuella regionen tolkas så att det inbegriper viss bearbetning och marknadsföring (exempelvis när det gäller investeringar i mejerisektorn) och att man därför måste hänvisa till artikel 3 i nationell lag nr 443 av den 8 augusti 1995 (ramförordning för hantverkssektorn), i vilken fastställs en definition av hantverksföretag som sådana företag vars huvudsakliga syfte är att producera varor och tjänster, även av halvfabrikat, eller att tillhandahålla tjänster, med undantag av jordbruksverksamhet. Lagen är formulerad så att det inte går att tolka den så att undantaget även skulle omfatta hantverksföretag som sysslar med bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter.

(54) När man har godtagit att det finns en möjlighet att bevilja driftsstöd till företag som sysslar med bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter enligt artikel 8 är det dags att analysera det rättsliga värdet av de regionala myndigheternas ”rekommendation”, det vill säga om en sådan rekommendation utgör en tillräcklig garanti för att man med säkerhet skall kunna sluta sig till att inga företag som sysslar med produktion, bearbetning och/eller marknadsföring av produkter enligt bilaga I till fördraget kan komma att beviljas de krediter som avses i artikel 8. Av den skrivelse som nämns ovan framgår det att den regionala behöriga *Assessorato* vid tidpunkten för överföringen av resurserna ”framhöll lämpligheten av” att vid överföringen av resurserna rekommendera att hantverksföretag inom sektorerna för produktion, bearbetning och/eller marknadsföring av jordbruksprodukter skall uteslutas från

[1] EGT C 44, 16.2.1996, s. 2.
[2] SG (97) D 10801, 19.12.1997.

▼B

stödet. Av formuleringen framgår att denna rekommendation inte har något tvingande rättsligt värde.

(55) Med tanke på ovanstående kan det inte uteslutas att de driftskrediter som beviljas av CRIAS också riktar sig till hantverksföretag inom sektorn för bearbetning och marknadsföring av jordbruksprodukter. Därför bör denna artikel granskas i ljuset av riktlinjerna, kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket (driftskrediter) och bestämmelserna för statligt driftsstöd inom jordbrukssektorn. I kommissionens meddelande om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket bekräftar kommissionen i punkt A klart och tydligt att driftskrediter är att betrakta som driftsstöd och bara är tillåtna i undantagsfall eftersom de kan snedvrida konkurrensen. Beviljande av dessa stöd är alltså strängt begränsat till fall som uppfyller de villkor som fastställs i ovanstående dokument.

(56) Av gemenskapens bestämmelser om driftskrediter framgår tydligt att driftskrediter utgör driftsstöd och bör underställas lämpliga regler för godkännande. Bland annat skall de enligt punkterna B och C i ovannämnda meddelande från kommissionen vara tillgängliga för samtliga aktörer i regionen, utan diskriminering och utan någon hänvisning till arten av den verksamhet som aktören behöver krediten för. Staten skall klart identifiera de mindre gynnade inom sektorn genom att ange skillnaden mellan den ränta på driftskrediter för belopp som inte är avsedda för investeringar som beviljats en aktör inom jordbrukssektorn och den som beviljats aktörer inom andra sektorer i ekonomin i medlemsstaten. Lånen får aldrig vara större än de likvida behov som är följden av att produktionskostnaderna skall betalas innan försäljningsvinsterna görs. Stödet får aldrig vara direkt kopplat till särskilda insatser för marknadsföring och produktion. Dessa villkor är en oundgänglig förutsättning för att förvaltningskrediter skall kunna beviljas. De italienska myndigheterna har inte lämnat några som helst uppgifter om dessa frågor.

(57) Med tanke på ovanstående framstår stödet enligt artikel 8 som driftsstöd. Inom sektorn för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter som ingår i bilaga I till fördraget skall alla stödåtgärder enligt punkt 3.5 i riktlinjerna för att betraktas som förenliga med den gemensamma marknaden innehålla en stimulansfaktor eller kräva en motprestation från mottagaren. Ensidiga statliga stödåtgärder som endast har till syfte att förbättra producenternas finansiella situation, men som inte på något sätt bidrar till sektorns utveckling, och i synnerhet stöd som enbart beviljas på grundval av pris, kvantitet, produktionsenhet eller enhet av produktionsmedel anses utgöra driftstöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden, om inte undantag uttryckligen medges i gemenskapslagstiftningen eller i dessa riktlinjer. Sådana stöd kan på grund av sina egenskaper även inverka störande på de gemensamma marknadsordningarnas mekanismer.

(58) Då det rör sig om driftskrediter som till sin karaktär har formen av driftsstöd måste kommissionen dra slutsatsen att dessa åtgärder inte kan beviljas något undantag enligt artikel 87.3 i fördraget, i den mån artikeln tillämpas på företag som är verksamma inom sektorerna för produktion, bearbetning eller marknadsföring av produkterna i bilaga I till fördraget.

c) **Artikel 9 i lag nr 81/1995**

(59) Genom artikel 9 i regionallag nr 81/1995 godkänns de utgifter som avses under budgetrubrik 05 för regionministeriet för samarbete, och budgetpost nr 75826 utökas med 3 000 miljoner italienska lire.

(60) De aktuella regionala stöden ges för att återfinansiera utgifter som redan beviljats och godkänts av kommissionen inom ramen

▼B

för de stöd som föreskrivs i regionallag nr 26 av den 27 maj 1987 och som granskats med nummer C 3/87 (godkänd genom beslut av den 21 oktober 1987) och C 45/87 (godkänd genom beslut SG(88) D/12824 av den 8 november 1988). Det statliga stödets existens hade redan konstaterats när det gällde dessa två stöd.

(61) Förbudet mot statligt stöd är inte ovillkorligt. I det här fallet är det omöjligt att tillämpa de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 i fördraget, och de har inte åberopats av de italienska myndigheterna. Med tanke på det anmälda systemets utformning är det enda undantag som skulle kunna tillämpas ett som görs enligt artikel 87.3.

(62) De stöd som föreskrivs i artikel 9 bör bedömas med utgångspunkt från de riktlinjer som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 19 av den 20 januari 2001 och som hänvisar till rådets förordning (EG) nr 2792/1999 när det gäller gemenskapens strukturstöd. Kommissionen har fortfarande inte tillräckliga uppgifter för att kunna analysera de stöd som föreskrivs i denna artikel. Därför är det nödvändigt att förelägga Italien att lämna de uppgifter som är nödvändiga för att kommissionen skall kunna fatta ett välgrundat beslut. Om Italien inte rättar sig efter detta föreläggande i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 695/1999 kommer kommissionen att fatta sitt beslut på grundval av de uppgifter som nu finns.

V. **SLUTSATSER**

(63) Enligt bestämmelserna i artikel 7.7 i förordning (EG) nr 659/1999 skall kommissionen om den berörda medlemsstaten begär detta inom två månader fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till. I förekommande fall skall kommissionen, när de tillgängliga upplysningarna inte är tillräckliga för att fastställa förenlighet, fatta ett negativt beslut.

(64) I ljuset av ovanstående kan kommissionen dra slutsatsen att de stöd som föreskrivs i artiklarna 4 och 8 i den aktuella regionala lagen, om de tillämpas på sektorn för jordbruk, utgör statligt stöd i den betydelse som avses i artikel 87.1 och inte kan beviljas något undantag enligt artikel 87.3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stödsystem som Italien har för avsikt att genomföra på grundval av artiklarna 4 och 8 i lag nr 81 av den 7 november 1995 för regionen Sicilien till förmån för sektorerna för produktion, bearbetning och marknadsföring av produkter enligt bilaga I till fördraget, med undantag för sektorerna för fiske och vattenbruk, är oförenliga med den gemensamma marknaden.

Italien får inte genomföra detta stödsystem.

Artikel 2

Inom två månader från och med den dag då Italien underrättats om detta beslut skall kommissionen meddelas vilka åtgärder som vidtagits för att efterleva detta beslut.

▼M1

▼B

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.